

Guus en Annemiek Peters

Edisonstraat 35
4532 LL Terneuzen

☎ 0115 617125

@ guuspeters@zeelandnet.nl

💻 www.havenevangelisatie.nl

Giften: Postgiro 50.98.593 of Bankrekeningnr. 36.23.97.244
t.n.v. Evangelische Gemeente de Kandelaar te Terneuzen,
ten gunste van: Guus en Annemiek Peters

"Daarom stellen wij er een eer in, hetzij thuis, hetzij in den vreemde, Hem welgevallig te zijn." (2 Korintiërs 5:9)

Terneuzen, mei 2008

Lieve vrienden,

Brazilië

Annemiek en ik hebben een geweldige tijd gehad in Brazilië. We zijn er bijna 2 weken geweest. Wij gingen er naar toe om deel te nemen aan een wereldconferentie voor

evangelische havenzendingen in Paranagua in het zuiden van Brazilië. Wij zijn diep onder de indruk geraakt van dit land. Alles ademde er de Geest van Christus, niet alleen op de conferentie. Wij waren nog maar net aangekomen, of we werden over een vijftiental kerken verdeeld en we moesten preken. Ik, Guus, had het voorrecht om in een Baptistenkerk te mogen preken, zonder enige voorbereiding, rechtstreeks uit het Woord van onze God.

De conferentie zelf had als rode draad het bereiken van moslims, iets wat mij na aan het hart ligt. Christine Schirrmacher, een Duitse professor in de islamologie, nam ons op uitstekende wijze bij de hand en heeft er voor gezorgd, dat de drempel om te getuigen weer wat verlaagd is. De contacten tijdens en na de seminars en onder de maaltijden voelden aan als een warm bad. Het is zo fijn om onder gelijkgestemden te zijn en wij hadden dit allebei heel erg nodig.

Wat heel erg bemoedigend was, was dat er ook een ex-moslim aanwezig was uit Iran. Deze man is christen geworden en is nu havenzending in Rio de Janeiro.

Na de conferentie hebben Annemiek en ik de watervallen van Iguazu bezocht. We

hadden een geweldige gids, Thiago. We hebben 3 dagen met hem doorgebracht en hij vertelde, dat hij zijn geloof was kwijtgeraakt, mede doordat zijn vader zijn beloftes nooit na kwam. Uit eigen ervaring heb ik hem mogen vertellen wat bitterheid en wrok met je eigen hart doet en hij herkende dit. Gezamenlijk zijn wij bij Johannes 20:23 uitgekomen. Terug thuis ontvingen wij de volgende mail van Thiago:

"Het was een genoegen een paar dagen met jullie door te brengen en jullie te horen praten over Jezus Christus en Zijn vergeving. Het is een zegen voor mij geweest. Ik hoop, dat jullie doorgaan met jullie goede werk en het verschil maken in deze wereld, zoals jullie gedaan hebben in mijn leven." Op de foto Thiago met zijn vrouw en dochtertje.

Na Iguazu hebben wij nog 3 dagen doorgebracht in het zeemanshuis in Paranagua. Wij hebben kunnen zien hoe onze goede vrienden Rivelino dos Santos en Luis Lucas daar werken. Iedere avond werden de zeelui uitgenodigd voor een tijd van gebed en vrijwel iedereen gaf hieraan gehoor. Ikzelf heb heel goede gesprekken gehad met zeelui uit Egypte, China en Miconoi (eilandjes die bij India horen en waarvan de inwoners moslim zijn). Vooral de Chinees, Dong Liang, was erg open voor het Evangelie. Hij had het NT al een keer gelezen en was erg onder de indruk geraakt van 1 Korintiërs 13. We hebben samen gebeden en ik heb hem in contact kunnen brengen met Dewey Young, een Chinese collega uit Vancouver, die nu met hem in het Chinees via e-mail kan corresponderen.

Verder heb ik samen met Rivelino de gevangenis in Paranagua bezocht, waar een zeeman uit de Filippijnen, Eric, gevangen zat wegens poging tot moord. Eerst werd ons de toegang geweigerd. Nadat Annemiek en Eduardo, een Braziliaanse vrijwilliger van het zeemanshuis, voor ons gebeden hadden, gingen wij terug en kregen nu wel toestemming om Eric te bezoeken. Wij konden niet meer doen dan naar zijn angsten luisteren en voor hem bidden. En ik weet nu ook hoe een echte gevangenis er uit ziet.

En terug thuis lagen er een paar zeer bemoedigende e-mails te wachten. Allereerst van John Tabares, die onlangs samen met zijn vrouw Jezus Christus heeft aangenomen en mij bedankte, dat ik hem 3 jaar geleden op dit spoor heb gezet. Hij heeft nu contact met Keith Oliver, onze collega uit Ipswich. En van Oscar Bernal, die liet weten zo ontzettend blij te zijn geweest met mijn bezoek aan zijn schip: Hij schreef onder andere: "jullie zijn de mensen, die dicht bij Jezus leven en Hem door jullie bezoek aan boord brengen." Ik heb Oscar in contact kunnen brengen met David Thomson, pastoraal werker van de SCFS, die hem nu verder begeleidt.

En natuurlijk heb ik mijn dagelijkse werk, na terugkomst, weer meteen opgepakt.

Kleding en mutsen

Ik wil hier mijn vriend Harry van Walraven bedanken, die al meer dan 10 jaar zorgt voor de kledingpakketten. Hij zorgt voor nieuwe voorraad en verpakt deze in plastic zakken en vervolgens in dozen. Ik hoef maar te laten weten, dat ik een paar dozen nodig heb en ze staan klaar. Veel zeelui hebben het dankzij Harry warm.

Mutsen kunnen wij nog steeds goed gebruiken.

Het thuisfront

Als ouders maak je jezelf soms zorgen over het geestelijke pad, dat je kinderen inslaan. Wij hebben 5 brave kinderen, maar je zou zo graag zien, dat zij volledig met Jezus door het leven gaan. En onze God bemoedigt.

Eva, onze oudste, bezoekt tegenwoordig een gemeente in Berchem. Esther bezoekt onze tweewekelijkse kringavonden en Janneke bezocht al een jeugdgroep van een gemeente in Breda en bezoekt nu ook de wekelijkse samenkomsten van deze gemeente. God is getrouw. En de jongens, Michaël en Joshua, zij sporten en sporten en sporten.

Verder ben ik, Annemiek, de afgelopen weken druk bezig geweest met het vertalen van een bijbel correspondentie cursus in de Nederlandse taal. Ik zag er tegen op om aan te beginnen, totdat ik er op een gegeven moment plezier in kreeg. En dat geldt eigenlijk zo voor veel dingen, Op het moment dat je er plezier in krijgt, gaat het veel gemakkelijker.

Veel liefs en Gods Zegen

Guus en Annemiek